

Internationalistische communistische unie (trotskist)

Een verdedigingsplan voor het geheel van de werkers is nodig !

De werkers van Lunch Garden betalen niet de prijs voor een faillissement, maar voor een herstructurering! En de officiële instanties, wetten en bedrijfsbestuurders proberen de werkelijkheid te verdoezelen om werkers te ontwapenen die zich willen verzetten tegen ontslagen en loonsverlagingen!

Lunch Garden lijdt niet onder de crisis, zoals de directie beweert. De realiteit is veel huiveringwekkender: die van een koel georkestreerde liquidatie door aandeelhouder Freshstream, een Brits investeringsfonds met een waarde van bijna anderhalf miljard euro. De realiteit is dat Lunch Garden niet genoeg winst maakte voor de speculanten van Freshstream! Dus Lunch Garden is failliet? Leugens!

Leugens ook wat de directie van Audi Brussel de werkers heeft verteld om de fabriek te sluiten en hen een schijntje schadevergoeding te betalen! Leugens ook over het vermeende faillissement van Van Hool, terwijl de familie met dezelfde naam nog steeds multimiljonair is! Leugens, nog steeds, dat de verkoop van de Delhaize-winkels iets anders was dan een herstructurering bedoeld om mensen te ontslaan en de lonen te drukken!

Leugens, leugens, leugens! De voorbeelden zijn eindeloos: Galapagos in Mechelen, Hexcel in Welkenraedt, Tupperware in Aalst... En altijd met hetzelfde doel: de woede van de arbeiders wegnemen door massaontslagen te doen lijken op een natuurlijke, onvermijdelijke ramp.

Maar ontslagen, banenverlies, loonsverlaging, fabriekssluitingen en bedrijfsherstructureringen zijn niet onvermijdelijk. Werkers moeten terugvechten! Het laatste rapport van Oxfam onthult dat ondanks de crisis de rijkdom van de 2.769 miljardairs van de wereld vorig jaar met 2.000 miljard dollar is toegenomen, drie keer sneller dan het jaar daarvoor! Geld voor lonen, voor banen, er is genoeg!

Het ene kan niet bestaan zonder het andere. De grote kapitalistische groepen handhaven en

vergroten hun winsten ondanks de crisis omdat ze de lonen verlagen en de concurrentie tussen arbeiders vergroten. En zolang ze geen weerstand ondervinden, zullen ze dit offensief tegen de arbeidersklasse opvoeren.

Dit is precies wat er achter de schermen gebeurt bij de onderhandelingen voor de volgende regering. De documenten waarover de 'Arizona'-partijen (MR, Les Engagés, N-VA, CD&V, Vooruit) onderhandelen, hebben de journalisten bereikt. De situatie is duidelijk: als goede dienaars van de financiële markten en het patroonaat maken de politici van de toekomstige regering zich op om bezuinigingsmaatregelen op te leggen. Werkloosheidsuitkeringen zullen worden verlaagd en beperkt tot twee jaar, pensioenen zullen worden hervormd, lonen zullen worden bevroren zonder indexatie, de financiering van de gezondheidszorg zal worden gekort, enz. En om de schuld af te betalen, met behoud van giften aan bazen en verhoging van militaire budgetten, zijn tientallen miljarden aan besparingen gepland in de openbare diensten.

De problemen worden niet langer per bedrijf, per sector gesteld, maar moeten op het niveau van de samenleving als geheel

worden gesteld. De situatie is zelfs zo dringend dat vandaag de dag alleen een strijd van de hele arbeidswereld krachtig genoeg zou zijn tegen het beleid van het patronaat, de financiële markten en de regering.

De syndicale leidingen weigeren zo'n uitgebreide strijd. Ze willen de kapitalisten niet in de problemen brengen. Bij Audi Vorst weigerden de syndicale leidingen om de werkers van Audi en de toeleveringsbedrijven in dezelfde strijd te verenigen. In feite hebben ze sinds de aankondiging van de sluiting geweigerd om ook maar iets te doen dat tot een mobilisatie van de arbeiders had kunnen leiden en hebben ze alleen maar onderhandelingen

met de directie voorgesteld, zonder zelfs maar te proberen om een krachtsverhouding op te bouwen! Maar waarom zouden de bazen onderhandelen zonder krachtsverhouding?!

De versnipperingspolitiek van de strijd door de syndicale leidingen wordt overal bevestigd. Zo worden de mobilisaties van Franstalige leerkrachten georganiseerd op 27 en 28 januari, terwijl Vlaamse leerkrachten op 13 januari staken!

De versnipperingspolitiek, of het nu gevoerd wordt in het geval van het schrappen van banen of van toekomstige hervormingen van de regering, kan er alleen maar toe leiden dat arbeiders machteloos en gede-

moraliseerd worden. We moeten bereid zijn om verder te gaan dan de grenzen van de vakbonden.

Het is zelfs de enige manier voor de arbeidersklasse om zichzelf te verdedigen. In alle bedrijven van alle sectoren is de wortel van de problemen hetzelfde: de vraag naar winst en winstgevendheid opgelegd door de kapitalistische klasse.

De arbeiders hebben geen andere keuze dan een krachtsverhouding op te bouwen dat hen in staat stelt zich te verzetten tegen bezuinigingsmaatregelen en het schrappen van banen, en uiteindelijk, wanneer ze sterk genoeg zijn, het kapitalisme zelf uit de weg te ruimen.

Op de werkvloer

Allemaal samen op de betoging van 13 februari!

Het gemeenschappelijk vakbondsfront organiseert op donderdag 13 februari een demonstratie tegen het programma van de toekomstige federale regering.

Deze demonstratie komt laat op de dag en de syndicale leidingen hebben nog geen vervolgactie aangekondigd. De syndicale leiders zijn niet van plan om een krachtsverhouding te creëren om de regering en het patronaat terug te dringen. Het is slechts een poging om de toekomstige rege-

ring te laten zien dat ze in staat zijn om te mobiliseren... met als doel de mogelijke toekomstige onderhandelingen.

Toch moeten bewuste arbeiders deze oproep aangrijpen om op grote schaal te mobiliseren. Het zal een gelegenheid zijn om collega's, vrienden en familie mee te brengen. Het zal een gelegenheid zijn voor arbeiders uit verschillende sectoren om met elkaar te praten en de broederlijke banden te smeden die nodig zijn voor toekomstige strijd. En door onze aantallen, maar ook door het stellen van onze eigen eisen, zal het een kans zijn om ons te richten, niet tot de regering, niet tot de bazen, maar tot

alle arbeiders, om onze opstand en onze vastberadenheid om de strijd aan te gaan te delen.

Dus laten we massaal aanwezig zijn bij de demonstratie op 13 februari!

De betoging zal starten om 10u aan het Noordstation in Brussel, op donderdag 13 februari.

Abonnement: €30 voor 20 nummers, of meer met ondersteuning.

Je kunt je abonneren op Lutte Ouvrière - Arbeidersstrijd via overschrijving IBAN: BE16 0004 2035 6974 BIC: BPOT BEB1 onder vermelding van: abonnement LOB en uw postadres. Of door uw contactgegevens en de kosten van het abonnement te sturen naar Postbus BP 54, rue de la Clef, 7000 Mons. Verantwoordelijke uitgever: M. Woodbury, zelfde adres.

Georganiseerd « faillissement » bij Lunch Garden

Na de onophoudelijke verkopen en herstructurerings van de afgelopen twintig jaar is het op maandag 20 januari aangekondigde faillissement de zoveelste manier om de 800 werkers van Lunch Garden offers op te leggen.

Het faillissement was al lange tijd gepland, met de aankondiging van het faillissement op maandag en de heropening van de door CIM Capital overgenomen restaurants op vrijdag. In de afgelopen weken was de levering van goederen die nodig waren om de restaurants te runnen vertraagd. Waar kwamen deze 'leveringsonderbrekingen' vandaan, als ze niet voortkwamen uit de wens om geen verse producten te verliezen tijdens de dagen van sluiting tussen het faillissement en de overname?

En hoe verklaar je dat de eindejaarsuitkering dit jaar "uitzonderlijk" niet in december wordt uitbetaald, zoals altijd het geval is geweest, maar op 17 januari. Deze premie is natuurlijk niet uitbetaald en de werkers zullen hem misschien nooit ont-

vangen, maar het is een buit van twee miljoen euro die de bazen van Lunch Garden over de rug van de werkers hebben gespaard. Daarbij komt nog de diefstal van lonen van januari, ontslagvergoedingen en aanvullende pensioenen voor vervroegd gepensioneerden, want in een faillissement komen werkers vaak op de tweede plaats ten opzichte van andere schuldeisers.

Voor de 430 werkers die zijn overgenomen, gaat het CIM-kapitaal hun uitbuiting nog erger maken om winst te garanderen. Maar hoe gaat het dat doen? Wat kan het nog meer van de arbeiders afpakken? Het extra loon voor het werken 's avonds en in het weekend en de betaling voor pauzes van een kwartier zijn al lang afgeschaft. Personeelsinkrimping? Er was vaak nog maar één persoon die voor de eetzaal en de wasserij zorgde.

Werkers vervangen door studenten en flexijobs? De restaurants werkten al 's avonds en in het weekend met een meerderheid van studenten.

In ieder geval zijn de nieuwe bazen van plan zichzelf de middelen te geven om de uitbuiting nog erger te maken door deze flexibiliteit nog verder te vergroten. De nieuwe contracten voorzien in ploegendiensten van 20 tot 50 uur per week, 11 uur aan een stuk, 6 dagen per week en van 7 uur 's ochtends tot 10 uur 's avonds.

Lunch Garden – de elite van het Belgische en Europese kapitalisme

Lunch Garden is geen klein duimpje. De huidige en vroegere aandeelhouders behoren tot de rijkste van België en Europa. Hier is een overzicht...

Lunch Garden maakte oorspronkelijk deel uit van de GB-Inno-BM groep, die in 1995 eigendom was van de Cobepa holding (Paribas), de familie Vaxelaire - respectievelijk de 91ste, 275ste en 452ste rijkste van België - en Sofina van de familie Boël (de 13de rijkste van België). In 2002 werd GIB gekocht door de holdingmaatschappijen Ackermans & van Haaren van Luc Bertrand (de 23ste rijkste man van België), vader van begrotingsminister Alexia Bertrand, en CNP van Albert Frère, wiens twee erfgenamen nu de 14de en 16de rijkste man van België zijn. De twee partners verkochten Lunch Garden aan Carestel, dat het vervolgens verkocht aan Grégoire de Spoelberch, Thibaut van Hövell en het KBC private equity fonds. De familie de Spoelberch (de 3de rijkste van België) is een van de drie historische families die eigenaar zijn van de brouwerijgigant AB Inbev.

In 2009 voegde het H2 investeringsfonds zich bij de aandeelhouders en nam een belang van 49% in het bedrijf. Lunch Garden werd vervolgens in 2015 verkocht aan het investeringsfonds Bregal Freshstream, dat eigendom is van de rijke familie Brenninkmeijer, die fortuin maakte met confectiekleding

(merk C&A) en meer dan €25 miljard waard is. De familie Breninkmeijer staat ook aan het hoofd van Redevco, het bedrijf dat de gebouwen van de GIB-groep kocht, waaronder ongetwijfeld het pand dat Lunch Garden huurt.

De koper, CIM Capital, is een fonds geleid door Marc Van Hool

en Marc Coucke, dat kan rekenen op overheidsgeld van federale en regionale fondsen. De uitbuiting van generaties arbeiders zoals die van Lunch Garden hebben deze parasieten van de grote burgerij verrijkt, wier enige zorg is hun kastelen warm te houden...

Mobilisatie van de werkers van Audi en van de toeleveringsbedrijven

“Audi, dief !” stond op het spandoek dat Audi-werkers, onderaannemers en supporters van hun zaak droegen op het Autosalon op vrijdag 17 januari.

Ondanks de afzegging van de actie door de syndicale leidingen die “rellen” vreesden, bracht deze actie toch enkele tientallen mensen samen. Het was een gelegenheid om de belachelijke ontslagvergoedingen van Audi aan te klagen, evenals de houding van de syndicale leidingen van Audi, die sinds de aankondiging van de sluiting begin juli geen enkele serieuze actie hebben georganiseerd om de belangen van de werkers te verdedigen. De permanenten zeiden “vertrouw ons” voor de onderhandelingen!

In feite is er, afgezien van een demonstratie op 16 september waarin werd opgeroepen tot een “industriële plan”, met andere woorden meer overheidssubsidies voor miljardenbedrijven, geen enkele mobilisatie georganiseerd die de krachtsverhoudingen met de baas had kunnen veranderen, terwijl de onderhandelingen tussen de directie en de vakbonden ondoorzichtig plaatsvonden. Te meer daar de aandeelhouders en de directie van Audi spotten met

de vakbonden en alleen maar doen alsof ze onderhandelen.

Op maandag 20 januari verzamelden een vijftigtal arbeiders, voornamelijk uit de toeleveringsbedrijven, zich voor de hoofdingang van Audi, als reactie op een oproep van de liberale vakbond, om hun délégués in de onderhandelingen te steunen en het feit aan te klagen dat de toeleveringsbedrijven nog belachelijkere ontslagvergoedingen bieden dan Audi (550 euro per jaar anciënniteit!). De volgende dag verzamelden tientallen arbeiders zich buiten het hotel waar onderhandelingen plaatsvonden voor Imperial, één van de toeleveringsbedrijven, waar ze werden opgewacht door een politiekordon. Toch kregen deze bedrijven geld van Audi voor de sluiting, en het zijn bedrijven met een omzet van miljoenen euro's!

Deze werkers hebben het

volste recht om zich te mobiliseren en te proberen hun stem te laten horen. Ze tonen hun waardigheid tegenover deze bedrijven die bereid zijn om duizenden gezinnen in armoede te laten leven om hun winstniveaus op peil te houden! En hoewel de huidige krachtsverhoudingen misschien niet voldoende zijn om de ontslaggers terug te dringen, is dat niet onvermijdelijk: de werkers bij Lunch Garden, Tupperware en andere bedrijven die ontslagen hebben aangekondigd, kunnen bondgenoten zijn in een gezamenlijke verdediging.

Volg ons op Facebook :

Lutte Ouvrière Belgique

E-Mail : contact@lutteouvriere.be

Tel : 0470-18.82.39

Internet : www.arbeidersstrijd.be